

Asukkaista kertovat näyttelyt

Yksi hyvä tapa osoittaa, että hoivakodissa arvostetaan asukkaita, on koota näyttely asukkaiden elämäntarinoiden palasista tai heidän **mieliesineistään**. Näyttely muistuttaa olemassaolollaan siitä, että kodissa ollaan kiinnostuneita asukkaiden elämäntarinoista, harrastuksista ja kokemuksista. Tämä on myös hyvä tapa virittää rakentavaa keskustelua ja tutustuttaa henkilöitä toisiinsa.

Asuinyhteisöissä olisi hyvä olla joko riittävästi sellaista seinämateriaalia, johon esineiden kiinnittäminen on mahdollista – ehkä myös vitriini – tai mielellään katonrajassa kisko, josta esineitä, tauluja ym. voidaan ripustaa (ks. kuva alla).

Näyttelyn kokoaminen vie aikaa ja vaatii paneutumista, mutta vaiva on sen arvoinen. Sen suuri positiivinen vaikutus tulee yllättämään sekä omaiset että hoitajat. Näyttelyn kesto voi olla esimerkiksi 1 – 2 kuukautta.

Työvaiheet

- Haastattele asukkaita ja omaisia. Voit käyttää elämäntarinalomaketta ja sopivia muistelukysymysluetteloita tai -kortteja.
- Ota valokuvista digikuvia ja tulosta riittävän kokoisena.
- Kirjoita näyttelyn tekstit kaikki vähintään pistekoolla 14 ja mielellään lihavoituna. Jokaisessa lapussa on hyvä olla sen henkilön nimi, jonka elämästä teksti kertoo.
- Jos laminoit, käytä mattapintaista kalvoa eikä heijastavaa kiiltävää.
- Tarkastuta kaikki tekstisi asianomaisilla itsellään.

ESIMERKKITEKSTEJÄ

(kuvitteellisia)

Jos henkilön avioliitto on ollut onnellinen, hääkuva ja siihen liittyvää tarinaa kannattaa laittaa esille.

Kertun rakas ja tärkeä elämänvaihe on ollut avioliiton solmiminen ja perheen perustaminen. Vuonna 1954 hänet vihittiin Heikin kanssa avioliittoon Forssan kirkossa ja häät pidettiin työväentalolla. Siihen osallistui melkein 100 sukulaista ja ystävää.

Kerttu ja Heikki olivat tutustuneet toisiinsa kuorossa, jossa molemmat lauloivat. Siksi häät olivatkin paljon musiikkiesityksiä, yhteislauluja ja lopuksi tanssia. Heikki lauloi Kertulle serenadin.

Esineet, joihin sitoutuu tärkeitä muistoja, ovat erityisen hyviä.

Antti on ostanut tämän taulun kiertävältä kauppiaalta sillä aikaa, kun hänen vaimonsa oli sairaalassa synnyttämässä heidän esikoistaan. Taulu oli perheen ensimmäinen ja vaimo oli siitä todella ilahtunut. Hän katseli taulua usein imettäessään esikoistaan.

Nykyään taulu on Antin huoneen seinällä.

Jos henkilöllä on ollut joitain erityistaitoja, joista löytyy valokuva, sellainen kannattaa suurentaa näyttelyyn. Näyttelyn jälkeen siitä jää mukava muisto.

Lea oli monta vuotta naisvoimistelijoiden aktiivinen jäsen. Tässä kuvassa hän seisoo käsillään voimisteluesityksessä kesällä 1952.

Kansanopiston rehtorina Nestoria pyydettiin usein pitämään puheita. Tässä kuvassa hän pitää juhlapuhetta opiston 50-vuotisjuhlassa.

Kotiseutuun ja vanhempien ammatteihin liittyvät kuvat ja esineet nostavat tavallisesti mieleen paljon sellaisia muistoja, jotka saavat aikaan uteliaita kysymyksiä ja vilkasta keskustelua.

Tässä valokuvassa Paavo seisoo äitinsä kanssa äidin työpaikan Isokyrön osuusmeijerin edessä. Paavo aloitti kansakoulun samana vuonna, kun äiti meni meijerille töihin.

Isokyrön osuusmeijerissä kehitettiin myöhemmin Oltermanni-juusto. Siksi tämän meijerin kuva on ollut Oltermannin kääreessä. Oltermanni on ollut Suomen myydyin kermajuusto.

Harrastusvälineet, lempimusiikki, tärkeät kirjat ovat oleellisia näyttelyesineitä.

Tämän Tauno Palon ja Ansa Ikosen äänilevyn Nuoruuden sävel Aino osti, kun kävi ystävänsä kanssa ensimmäistä kertaa Helsingissä.

Hän kuunteli sen melkein puhki asti, sillä Tauno Palo on Ainon mielestä kaikkien aikojen paras näyttelijä, jolla kaiken muun lisäksi on aivan ihana lauluääni.

Martti oli nuorena nopea ja sitkeä juoksija. Tämä mitali on saavutettu suomenmestaruuskilpailuissa, joissa Martti teki oman ennätyksensä sekä 5 000 metrin että 10 000 metrin juoksuissa.

Edelleen Martti seuraa televisiosta kaikki urheilukilpailut ja osaa ulkoa olympialaisten voittajien nimiä monelta vuosikymmeneltä.

Viljo oppi lukemaan jo viisivuotiaana, kun hän seurasi isompien sisarusten läksyjen tekoa. Tämän ensimmäisen luokan aapisensakin hän oli lukenut moneen kertaan jo ennen kouluun menoa.

Opettaja oli ystävällinen, kun antoi hänelle muuta lukemista siksi aikaa, kun muut opettelivat tavaamaan.

Tämän nukan Helmi nappasi mukaansa, kun perhe joutui kiireellä lähtemään evakkoon Kivennavalta. Hän kuljetti sen takkinsa sisällä. Nukan mekko on ommeltu Helmin pieneksi jääneestä kesämekosta.

Kiinteässä asuinyhteisössä Mieliesineeni-näyttelyyn kootaan kaikkien yhteisön jäsenten lempiesineitä ja kuvia yhteensä useiden vuosikymmenten ajalta. Palvelutalossa tai senioritalossa vastaavan näyttelyn voi toteuttaa jonkin teeman ympärille tai kutsua osallistujiksi esim. kaikkien tuntemia kunnan viranhaltioita.